

... Megyei bíróság
10.K.20.010/2011/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A ... Megyei Bíróság Dr. Balogh Krisztina pártfogóügyvéd (...) által képviselt *N Jné* (...) *felperesnek* - Holecz Józsefné dr. hivatalvezető által képviselt *Nógrád Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatala* (3100 Salgótarján, Bartók Béla u. 10.) *alperes* ellen *gondnoksági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a *felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .*

A felperesi pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperesnek azt a kérelmét, hogy a jelenlegi hivatalos gondnokát a gondnoki tisztség alól mentse fel és helyette gondnokul a felperes édesanyját vagy nagykorú leányát rendelje ki, a 2010. szeptember 30. napján kelt 1123-37/2010. iktatószámú határozatával elutasította Balassagyarmat Város Gyámhivatala.

Döntése indokolásában rögzítette, hogy az édesanyja esetében a felperes sokszor maga kérte a gondnoki tisztségből történő elmozdítását, majd ismét gondnokká történő kirendelését, amiből az következik, hogy felperes ebben a kérdésben rendkívülien befolyásolható. Mivel a felperes nagykorú gyermeke is a családdal él együtt, és a felperes és a gyermek kapcsolata is csak nem régiben rendeződött, így nem indokolt a hivatásos gondnok elmozdítása.

Ezt a döntést az alperes jogelődje, a Nógrád Megyei Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala a 2010. november 9. napján kelt N-GYA/108-43/2010. iktatószámú határozatával helybenhagyta.

Megállapította ugyanis, hogy a felperes a hivatásos gondok munkájával szemben nem jelölt meg olyan okot, amely a gondnok felmentését vagy elmozdítását indokolná.

Az előzményi adatok szerint téves a felperesnek az a feltevése, hogy csak családja, annak tagjai képesek az ő érdekének az érvényesítésére.

A keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak a bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Jogszabálysértésként jelölte meg, hogy a gyámhivatali határozatok meghozatala során lényeges eljárási szabálysértés történt. Közigazgatási eljárásban ugyanis a természetes személynek akkor van eljárási képessége, ha a polgári jog szabályai szerint cselekvőképességgel rendelkezik. Ebből következően a felperes helyett csak a törvényes képviselője, a gondnoka járhatott volna el, és mivel a felperes és a gondnoka között érdekellentét van, ezért ügygondnok kirendelésének lett volna helye. Gondnok kirendelésénél pedig az arra alkalmas személyek közül a hozzátartozókat előnyben kell részesíteni.

A felperes nagykorú leányának gondnokként történő kirendelése elutasítása tárgyában a tényállás nem került megfelelően feltárára, ennek következtében jogszabálysértő a hiányos tényállás alapján meghozott közigazgatási határozat.

Az alperes a kereset elutasítását kérelmezte.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt nem megalapozott.

Az ügyben eljáró gyámhatóságok a határozatuk jogszabályi alapjául a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 19/C. § (1) és (2) bekezdésébe foglalt rendelkezéseket jelölték meg.

Eszerint (19/C. § (1) bekezdése) a gyámhatóság a gondnokot a tisztségéből felmenti, ha a gondnokság alá helyezést a bíróság megszüntette, a gondnokolt meghalt, a gondnok fontos okból a felmentését kéri, utóbb keletkezik olyan kizáró ok, amely a gondnok kirendelésének is akadályát jelentette volna.

A Ptk. 19/C. § (2) bekezdése értelmében pedig a gyámhatóság a gondnokot tisztségéből elmozdítja, ha a gondnok a kötelezettségét nem teljesíti, vagy olyan cselekményt követ el, amellyel a gondnokolt érdekeit súlyosan sérti vagy veszélyezteti.

A felperes a hivatásos gondnoka felmentésére és hozzátartozója gondnokként történő kirendelésére irányuló kérelmét azzal indokolta, hogy a hivatásos gondnokkal ő kijönni nem tud.

A gondnok felmentésére irányuló ezen túlmenő más adat az eljárás során sem volt megállapítható.

A fenti idézett törvényi rendelkezésekből következően a Ptk. 19/C. § (1) bekezdés a.) - b.) pontjaiban foglaltak alapján fel sem merülhetett a felperes hivatásos gondnokának a gondnoki tisztség alól történő felmentése.

A Ptk. 19/C. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállása sem volt megállapítható, hiszen a hivatásos gondnok gondnoki tisztségéből történő elmozdításához szükséges lett volna olyan tényeknek a bizonyítása, hogy gondnok a kötelezettségét nem teljesíti, vagy olyan cselekményt követ el, amellyel a gondnokolt érdekeit súlyosan sérti, vagy veszélyezteti.

Ilyen körülményre a felperes sem hivatkozott, tehát a tényállás tisztázása és bizonyítása során az ügyben eljáró gyámhivatalok sem voltak abban a helyzetben, hogy a felmentés alapjául szolgáló, a törvényi feltételt megvalósító okot megállapítani tudták volna.

Így tehát a felperes hivatásos gondnoka felmentésének nem volt meg a törvényes lehetősége, ennek következtében érdektelenné vált az a körülmény, hogy a felperes nagykorú leánya alkalmas-e a gondnoki tisztség ellátására vagy sem.

Ennek ellenére az ügyben eljáró gyámhivatalok helytállóan foglaltan foglaltak állást abban a kérdésben, hogy az előzményi adatok birtokában (a felperes a hozzátartozója gondnokként történő kirendelését, majd ugyanennek a személynek a felmentését több alkalommal kérelmezte) a felperesi gondnokolt érdekeinek védelmére a jelen helyzetben a hivatásos gondnok a leginkább alkalmas.

Az pedig megalapozatlan hivatkozás, hogy a felperes az eljárás megindítására a saját személyében nem lett volna jogosult.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. tv. (Ket.) 15. § (6) bekezdése szerint a jogszabályban meghatározott esetekben a korlátozott cselekvőképességgel rendelkező személyt is megilleti az eljárási képesség.

A gyámhatóságról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 8. § (4) bekezdése értelmében az eljárás megindítása a felperest megillette.

Mindezek következtében az volt megállapítható, hogy a perben felülvizsgálni kért közigazgatási határozatok a felperes által megjelölt jogszabálysértést nem tartalmazzák, ennek következtében nem is kerülhetett sor arra, hogy ezeket a nem jogszabálysértő közigazgatási határozatokat a bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezze, ezért a felperes kereseti kérelmét utasította el.

A felperest a perben pártfogó ügyvéd képviselte. Tekintettel arra, hogy a perben a pártfogóügyvéd által képviselt felperes teljes egészében pervesztes, ezért a pártfogóügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

...., 2011. március 2.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó